

8 ди мжжъ: И пази поржчания-та на Господа Бога твоего, и ходи въ пжтица-та му, и пази повелѣния-та му, и заповѣди-тъ му, и сждбы-тъ му, и свидѣлства-та му, както е писано въ Моисеевъ-тъ законъ, ^аза да благоденствувашъ въ всичко каквото правихъ, и всякъдѣ дѣто и да

4 ся обрнешъ: ^аЗа да утвърди Господъ слово-то си, което говори за мене, и рече: ^аАко внимаѣтъ сынове-тъ ти въ пжть-тъ си, ^ада ходятъ прѣдъ мене съ истинѣ, събъ всичко-то си сърдце и събъ всичкѣ-тъ си душѣ, непрѣмѣнно ^атъма да оскудѣе отъ тебе мжжъ върху прѣстолъ-тъ Израилевъ. А още ти знаешъ това ^акоето ми направи Іоавъ Саруинъ-тъ сынъ, що направи на двамата войводи на Израилевы-тъ воинства, на ^аАвенира Нировъ-тъ сынъ, и ^ана Амасъ Іееровъ-тъ сынъ, които уби, и излѣ кръвъ-тъ на бой-тъ въ миръ, и тури кръвъ-тъ на бой-тъ въ поясъ-тъ си който бѣ около чрѣсла-та му, и въ обуца-та си които бѣхъ на нозѣ-тъ му. Направи прочее ^аспоредъ мудрость-тъ си, и да не оставишъ да слѣзѣ сѣдина-та му съ миръ въ

7 гробъ-тъ. Но на сынове-тъ ^ана Варзелая Галаадецъ-тъ направи милость, и нека сж ^аотъ тѣзи които ядѣтъ на трѣпезѣ-тъ ти; ^азащото така ся приближихъ тѣ при мене, когато бѣгахъ отъ лице-то на брата ти Авессалома. И ето, съ тебе ^аСемей Гираевъ-тъ сынъ, Веніаминецъ-тъ, отъ Варуимъ, който мя проклѣ съ горкѣ клѣтвѣхъ въ който день отивахъ въ Маханаймъ: ^аслѣзѣ обаче да ми посрѣщне въ Иорданъ, ^аи заклѣхъ му ся въ Господа, и рѣкохъ: Нѣма да тя умъртвѣхъ съ мечъ. Сега прочее ^ада го не обезви-нишь; защото си мжжъ мудръ, и знаешъ що да му направишь, и да ^асведешъ сѣдинѣ-тъ му съ кръвъ въ гробъ-тъ.

10 И ^азаспа Давидъ съ отцы-тъ си, и по-11 гребе ся ^авъ Давидовъ-тъ градъ. А дни-тъ, ^авъ които царува Давидъ надъ Израилъ, ^абидохъ четиридесетъ годинъ: седемъ годинъ царова въ Хевронъ, и тридесетъ и три годинъ царова въ Иерусалимъ.

12 И ^асѣднѣ Соломонъ на прѣстолъ-тъ на отца си Давида: и укрѣпи ся царство-то на 13 му много. А Адонія Аггивинъ-тъ сынъ дойде при Виесавее, Соломоновъ-тъ май-14 кѣ. И тя рече: ^аСъ миръ ли идешъ? И рече: Съ миръ. Послѣ рече: Имамъ еднѣ 15 думѣ да ти рекѣ. И тя рече: Говори. И

рече: Ты знаешъ че ^аменѣ надлежеше царство-то, и на мене бѣше турилъ всяч-16 кый Израиль лице-то си, за да царувамъ; но царство-то ся обрнѣхъ та станж на брата ми; ^азащото отъ Господа му ста-17 нѣ. Сега прочее искамъ едно исканіе отъ тебе: не ми ^аго отричай. И тя му рече: 18 Говори. И каза: Речѣ, молихъ, на Соломона царъ-тъ, (защото не ще да ти отрече това,) да ми даде ^аАвисагъ Сунамянкѣ-19 тѣ, за женѣ. И рече Виесавее. Добрѣ: азъ ще говорѣхъ за тебе на царя.

20 И влѣзе Виесавее при царъ Соломона, за да му говори за Адоніѣ. И станж царъ-тъ да ѣхъ посрѣщне, и ^апоклони ѣ ся: сѣднѣ сѣднѣхъ на прѣстолъ-тъ си, положи и прѣстолъ за царѣжъ-тъ майкѣ, която 21 ^асѣднѣхъ отдесно нему. И рече: Едно мало прошеніе просѣхъ отъ тебе: не ми ^аго отричай. И рече ѣ царъ-тъ: Проси, майко 22 моя; защото не щѣ да ти отрекѣ. И тя рече: Нека ся даде Ависага Сунамянка-23 та на Адоніѣ брата ти за женѣ. И отговори царъ Соломонъ и рече на майкѣ си: А защо ти просишь Ависагъ Суна-24 мянкѣ-тъ за Адоніѣхъ? испроси за него и царство-то, (защото ми е по голѣмъ братъ:) и за него, и за ^аАвіаеара священникъ-тъ, и за Іоава Саруинъ-тъ сынъ.

25 И заклѣ ся царъ Соломонъ въ Господа, и рече: ^аТака да ми направи Богъ, и така да приложѣ, ако Адонія не говорѣхъ това слово противъ животъ-тъ си. И сега, живѣ Господѣ, който мя подтвърди, и тури мя да сѣднѣхъ на прѣстолъ-тъ на отца ми Давида, и който ми направи домъ, ^акакто ся обѣща, днесъ ще ся умъртви 26 Адонія. И проводи царъ Соломонъ чрѣзъ рѣкѣжъ-тъ на Ванайѣ Іодаевъ-тъ сынъ, та нападнѣ на него, и умрѣ.

27 А на Авіаеара священникъ-тъ рече царъ-тъ: ^аИди въ Анаеозъ, на нивы-тъ си; защото си достоинъ за смъртъ; но въ тойзи день не щѣ да тя умъртвѣхъ, ^апонеже ты дигнѣхъ ковчегъ-тъ на Господа Іеова прѣдъ Давида отца ми, и ^апонеже 28 злострада ты въ всичко колкото злострада отецъ ми. И отмѣтнѣхъ Соломонъ Авіаеара да не е священникъ Господу: ^аза да ся исполни слово-то Господне, което говори за Иліевъ-тъ домъ въ Сило.

И тойзи слухъ дойде до Іоава; (защото ^аІоавъ клонѣше вслѣдъ Адоніѣхъ, ако и да не клонѣше вслѣдъ Авессалома;) И побѣгнѣхъ Іоавъ въ скиинѣжъ-тъ Господнѣхъ, та

е Втор. 29; 9. Ис. Нав. 1; 7.
1 Лѣт. 22; 12, 13.
д 2 Пар. 7; 25.
е Псал. 132; 12.
ж 4 Пар. 20; 3.
з 2 Пар. 7; 12, 13. Гл. 8; 25.
и 2 Пар. 3; 39. 18; 5, 12, 14.
19; 5, 6, 7.
і 2 Пар. 3; 27.
к 2 Пар. 20; 10.
л Ст. 9. Прит. 20; 26.

м 2 Пар. 19; 31, 38.
н 2 Пар. 9; 7, 10, 19; 28.
о 2 Пар. 17; 27.
п 2 Пар. 16; 5.
р 2 Пар. 19; 18.
с 2 Пар. 19; 23.
т Исх. 20; 7. Іов. 9; 28.
у Быт. 42; 38. 44; 31.
ф Гл. 1; 21. Дѣян. 2; 29. 13; 36.
х 2 Пар. 5; 7.

ц 2 Пар. 5; 4. 1 Лѣт. 29; 26, 27.
ч 1 Лѣт. 29; 23. 2 Лѣт. 1; 1.
ш 1 Пар. 16; 4, 5.
щ Гл. 1; 5.
с 1 Лѣт. 22; 9, 10, 28; 5, 6, 7.
Прит. 21; 30. Дѣян. 2; 21.
ы Гл. 1; 3, 4.
ь Исх. 20; 12.
ъ Виж. Псал. 45; 9.
ю Гл. 1; 7.

я Руо. 1; 17.
ж 2 Пар. 7; 11, 13. 1 Лѣт. 22; 10.
з Ис. Нав. 21; 18.
а 1 Пар. 23; 6. 2 Пар. 15; 24, 29.
б 1 Пар. 22; 20, 23. 2 Пар. 15; 24.
с 1 Пар. 2; 31 — 35.
г Гл. 1; 7.